

Повернення гривні

В ХХ столітті українська гривня з'являється в 1918 році, коли Центральна Рада оголосивши незалежність, вирішила ввести власну валюту. З березня 1918 року основною валютною одиницею стає гривня, таким чином Центральна Рада засвідчила повагу до традицій давнини. В обіг було запроваджено державні кредитні білети вартістю 2, 10, 100, 500, 1000, 2000 гривень. Гривні всіх номіналів було виготовлено у Берліні з високоякісного паперу. Художнє оформлення майже всіх кредитних білетів в українському стилі виконав видатний графік, виходець із старовинного козацького роду Чернігівщини Юрій Нарбут.

Подібно до того, як карбованець поділявся на копійки, гривня поділялась на шаги. Ця назва має давні історичні корені. Коли Правобережна Україна входила до складу Речі Посполитої, на її території були в обігу дрібні монети, які називалися шагами. Після її приєднання до Російської імперії у ХУІІІ ст.. польські гроші зникли, але в деяких місцевостях Правобережжя населення навіть на початку ХХ століття називало шагом російську напівкопійку – полушку.

В УНР шагів не карбували, тому що не було власної міді, Їх почали друкувати на картоні. Картон мав розміри поштової марки, на ньому вказували відповідний номінал і вміщували в оголошення: «ходить нарівні з дзвінкою монетою». В обіг було випущено – 10, 20, 30, 40 і 50 шагів.

Уряд гетьмана П.Скоропадського, який прийшов до влади у квітні 1918 р., зберіг і зміцнив побудовану Центральною Радою грошову систему. Разом з тим він відмовився від назви національної валюти. Гривні ліквідованої УНР залишилися в обігу, але нові банкноти Української держави гетьмана П.Скоропадського вже називалися карбованцями.

Життя українських грошей виявилось короткотривалим. На початку 1919 р. з обігу їх витіснили так звані «совзнаки» Російської Федерації, які замінили колишні рублі. Коли більшовики запанували в Україні, вони проголосили її окремою радянською республікою, цілком самостійною від Росії. Проте Радянська Україна не дістала прав на випуск власної валюти. Це зайвий раз підкреслювало, чого була варта її самостійність.